

[Socialministeren.]

gaa saa vidt med Hensyn til Fradragsreglerne, som man gjorde i Loven af 1921, thi det vilde koste for meget. Efter Forslaget udgør det fradragsfrie Beløb 40 pCt. af Grundbeløbet eller for Ægtepar 425, 365 og 302 Kr. i de 3 Kommune-grupper, for enlige Mænd 283, 242 og 202 og for enlige Kvinder 264, 226 og 187, altsaa for de flestes Vedkommende 2—3 Gange saa stort Fradrag som efter Loven af 1921. Hvortil kommer, at der indføres den mere praktiske Fradragsregel, at 60 pCt. af den overskydende Indtægt fradrages.

For Invalididentnydere kan Fradragsreglerne aldrig bringe Renten ned under $\frac{1}{3}$, hvor velstillede de end er, for det svarer til, hvad de har betalt. For Invalididentnydere gælder i øvrigt den Særregel efter Forslaget, at der udover de 40 pCt. af Grundbeløbet yderligere skal ses bort fra 60 pCt., hvis disse stammer fra Arbejdsindtægt, saaledes at der for Invalididentnyderne, der ofte er yngre Folk, sikres Mulighed for, at en Arbejdsindtægt svarende til Grundbeløbet bliver helt fradragsfri. Thi det gælder jo om at støtte disse yngre Menneskers Arbejdslyst og Energi saa meget som muligt.

Hvad selve Grundbeløbet angaar, som altsaa er fælles for Aldersrentenydere og Invalididentnydere, skal jeg nævne Hovedtallene og i Parentes de tilsvarende Tal for Aldersrenten nu, hvorved bemærkes, at Invalididenten, som altsaa bliver ens med den anden, for hele Landet nu er 540 Kr., for Ægtefæller 810, med et Tillæg af 260 Kr. som Hjælpeløshedstillæg o: Tillæg for Sværinvaliditet.

Taksterne foreslaas i dette Forslag efter følgende Skala: Til Ægtepar, der begge faar Rente efter Forslaget, 1 062 Kr. i Hovedstaden (nu 1 008 Kr.); 912 Kr. i Købstæderne (nu 804 Kr.), hvortil kommer, at bymæssige Bebyggelser med over 1 500 Indbyggere efter Forslaget staa sammen med Købstæderne; 756 Kr. for Ægtepar paa Landet (nu 600 Kr.). Til enlige Mænd yder Forslaget henholdsvis 708, 606 og 504 Kr. (nu 678, 540 og 402 Kr.) og til enlige Kvinder 660, 564 og 468 Kr. (nu 642, 510 og 378 Kr.). Alt i alt en ikke stor, men haardt tiltrængt Forhøjelse.

For Invalididentnydere betyder Forslaget gennem Gradueringen stærkt ændrede Forhold; i det overvejende Antal Tilfælde dog Forbedringer, til dels betydelige, men i enkelte Tilfælde paa Landet betyder det ogsaa Forringelser, af Hensyn til hvilke der i § 73 er givet Overgangsbestemmelser.

Til de nævnte Takster kommer altsaa imidlertid særlige Tillæg for svær Invaliditet eller høj Alder, 80 Aar, samt Børnetillæg, eventuelt personlige Tillæg, som jeg tidligere har nævnt.

Hvad nu Ventetillæget angaar, er Forholdet i Øjeblikket dette, at der er en Stigning i Renten for dem, der venter med at søge, til de er 66—67—68 Aar, paa 10 pCt. for hvert af de nævnte Alderstrin. Efter en Afvejelse dels af Hensynet til det ønskelige i at opmuntre til at vente med at søge Aldersrente, dels af Hensynet til, at mange, uden at det kan lægges dem til Last, er nødt til at søge Aldersrente tidligere, hvortil kommer praktiske og finansielle Hensyn, foreslaas her et Ventetillæg paa kun 5 pCt., der i Almindelighed i Forbindelse med de højere Satser vil føre til, at Grundbeløbene ogsaa for disse Ansøgere bliver højere end hidtil, og en Overgangsbestemmelse i § 73 sikrer, at ingen af disse meget gamle kan faa mindre end nu.

Naar der bortses fra de rene Overgangsudgifter, vil det nye System, som det fremgaar af Beregningerne i Bemærkningerne — Tillæg A. Sp. 3993 —, medføre følgende Udgiftsændringer. De beregnede Udgifter efter den gældende Lov om Invalidforsikring andrager i Grundbeløb 14 Mill. Kr., til Kur og Pleje 0,54, til Administration 0,37, alt i alt 14,91 Mill. Kr. Efter Forslaget bliver Grundbeløbet kun 13,57 Mill. Kr., men de personlige Tillæg 0,45, Børnetillæget 1 Million, Sværinvaliditetstillæg 0,41, Kur og Pleje 0,54, Helbredsforanstaltninger for Børn 0,05, Læge- og Begravelseshjælp 0,10, Administration 0,45; alt i alt 16,57 Millioner.

Heri fragaar 2 Millioner paa Grund af de nye Fradragsregler i Aldersrenten for dem, der har Indtægt eller Formue. Det endelige Resultat for Invalidforsikringen bliver derfor en Nedgang i Udgifterne paa 0,34 Mill. Kr.; men da de forsikredes og Arbejdsgivernes Bidrag stiger med henholdsvis 1,20 og 0,75 Mill. Kr., vil Staten her faa en Mindreudgift paa 0,9 Mill. Kr. og Kommunerne en Mindreudgift paa 1,3 Mill. Kr.

Men til Gengæld stiger Udgifterne til Aldersrenten. Efter de foreliggende regnskabsmæssige Oplysninger for 1928—29 og 1929—30 vil den samlede Udgift i et Aar nu kunne sættes til 59 Mill. Kr. Efter det nye Forslag maa den beregnes til 68 Mill. Kr. Medens der spares $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. gennem Ændringer paa Sygeforsikringens Omraade, naar der fremtidig normalt kun skal ydes Aldersrente til Sygekassemedlemmer,